

Kerntaken

Als de voortekenen niet bedriegen – en eigenlijk kunnen ze dat niet want het zijn koele cijfers – dan staat de gemeenteraad van Wijdemeren voor een moeilijke maar niet te vermijden bezuinigingsoperatie. Je kunt nu wel roepen “dat de rek uit de organisatie” is en daarmee suggereren dat belasting verhoging de enige begaanbare weg is, maar daarmee zet je jezelf wel mooi te kijk. Je hebt immers heel iets anders beloofd aan het kiezersvolk dat je toen zo graag achter je wilde hebben en die belofte is nog niet vergeten. Het komt er volgens mij op neer dat de gemeenteraad zal moeten kiezen voor een kerntakendiscussie, die zal moeten uitmonden in een reductie van de werkzaamheden en een besparing die de begroting van haar negatieve saldo zal verlossen.

De raad heeft zich in het verleden al eerder beziggehouden met een bezuinigingsgebeuren en zij die het hebben meegemaakt weten, dat het bereiken van resultaat niet eenvoudig is. De rekenkamercommissie heeft er in haar eerste onderzoeksrapportage uitvoerig verslag van gedaan en daarin kun je lezen dat het ontzettend moeilijk is de gemeenteraad te motiveren verregaande besluiten te nemen. Er spelen zoveel belangen en iedereen is zo bezig zijn eigen handeltje te beschermen, dat het als uitvoerend wethouder welhaast onmogelijk is er doorheen te breken. Verzinsels, trucs, pogingen tot uitstel, noem maar op, je komt het allemaal tegen en ook toen zou een kerntakendiscussie de oplossing hebben kunnen brengen, ware het niet dat iedere poging daartoe werd gesaboteerd. Twee wethouders, die de bui zagen hangen mobiliseerde hun fracties en ziedaar, de blokkade was gelegd in een omgeving die so wie so al moeilijk was mee te krijgen en hoopte dat het schip met geld wel uit het mistige niets de haven zou binnenlopen.

Hoe het nu zal gaan weten we natuurlijk niet. Maar dat een kerntakendiscussie nodig is, is zo zeker als wat. Ook een gemeente moet de tering naar de nering zetten, hoe pijnlijk dat ook kan uitpakken. Misschien dat de gemeenteraad nu een krachtiger standpunt inneemt en zich niet laat leiden door politiek eigenbelang. Ik ben zo eerlijk om te bekennen dat ik er niet zo erg veel vertrouwen in heb gezien de wijze waarop de raad momenteel functioneert. Maar een mens kan zich vergissen en is er voor pessimisme geen reden. Bovendien lijkt een andere uitweg moeilijk begaanbaar. Niet weer een bezuinigingsronde, die ambitieus begint, de helft van het beoogde bedrag opbrengt en uitgaat als een nachtkaaars. Het is niet verkeerd van eerdere acties te leren.

Putter